

Scénář – Dramatická výchova směrem k divadelnímu tvaru – Hana Krátká,
Učitelství pro 1.stupeň ZŠ, 5. semestr

Vietnamské pohádky – Zbořilová Ivana, Klindera Odolen

Líná a pilná

Postavy

Starší sestra: líná, krásná, celý den zahálí, závistivá

Mladší sestra: pilná, krásná, vždy si najde práci, nic ji nevadí

Rodiče – stařeček a stařenka: znají své dcery, nají dřevěnou skříňku – když se něčeho nedostává stačí ji jen otevřít

Statný mladík – mladý zed’: pracovitý, vlídný. urostlý, manžel mladší sestry

Starší zed’: manžel starší sestry, líný

Děj

- v chalupě, rodiče a sestry sedí u stolu, na stole leží krabička

Otec: Je velmi těžké rozhodnout komu skříňku dáme. S maminkou jsme se rozhodli, že do roka a do dne si každá přivedete ženicha.

Matka: Skříňku dostane ta, která si najde lepšího muže.

Starší s.: Přivedu si takového manžela, který bude mít krásnou tvář a bělostné ruce.

S krabičkou budeme celý život šťastni.

Mladší s.: Musím si za muže vybrat pracovitěho chlapce. Budeme-li mít navíc krabičku tím lépe, ne-li také se dobře užívané.

Vezmou uzlíčky připravená na cestu, rozloučí se s rodiči a odchází.

- chalupa, pole s kukuřicí – mladík (upracovaný, opálený obličej) sází kukuřici a unavené sestry kolem procházejí, na konci je vidět les

Mladší s.: Ten je ale pěkně urostlý, musí být silný, a když je tak opálený, to znamená, že celý život ani nezastonal.

Starší s.: Jaký pak urostlý, když je tak černý, jde z něj hrůza

vezme mladší za ruku a táhne ji dál k lesu – nemají co jíst a jsou unavené

Mladší sestra se vrátí za mladíkem

Mladší s.: Vydaly jsem se hledat ženichy a za celé dny co jsme na cestě, jsme nikoho nepotkaly, došla nám zásoby a tak tě chceme poprosit, zdy bys nám nedal najíst a za to si jednu z nás vybral za ženu.

mladík ukáže na balík rýže ležící na kameni

Statný mladík: Jídlo je támhle, jen se najezte. Až zaženete hlad, může ta z vás, která se chce stát mou ženou, přijít za mnou a pomoci mi ni polí.

sestry se najedí, starší jde trhat květiny, mladší pomáhá mladíkovi. k večeru pozve mladík dívky v sobě domů

Statný mladík: Dejte se do vaření. Která z vás uvaří chutnější rýži, tu si vezmu za ženu.

sestry začnou vařit, povídají si, mladík se odejde převléknout – vraci se v krásných šatech a flétnou, na kterou hraje, starší sestra na něj s obdivem kouká a připálí rýži. – mladík pojí s mladší dívkou, jídlo jí pochválí

starší dá uzlík s jídlem

Statný mladík: Já a tvá sestra se k sobě hodíme, staneme se mužem a ženou. Ale ty si jdi hledat ženicha jinam. Snad budeš mít větší štěstí.

Mladík se s mladší sestrou vydá za jejími rodiči.

- chalupa(je do ní vidět), vedle pole a les

U rodičů se sejdou i se starší sestrou a jejím ženichem. Přivítají se s rodiči, velká hostina.

Otec se rozhodne ženichy vyzkoušet.

Otec: Jděte oba dva na pole. který z vás osází větší část pole a spatří více ptáků letět nad svou hlavou, ten dostane skříňku.

Mladíci se odeberou na pole, starší jen leží a pozoruje oblohu, mladší osází celé pole. Doma je otec zpovídá.

Otec: Kdo spatřil více ptáků?

Starší: Já, já jich napočítal přesně sto!

Otec: A kdo osázel celé pole?

Mladší: Já!

Otec jim zadal další úkol

Otec:Jděte do lesa a porazte každý deset stromů. Večer se vraťte a ukažte mi ruce, či budou hezčí, ten získá moji přízeň.

Jdou k lesu, starší se před ním zastaví a obdivuje své ruce, mladší jde do lesa a je slyšet kácení stromů. Doma je otec znovu zpovídá.

Otec: Ukažte, který z vás má hezčí ruce?

Starší ukáže své bělostné dlaně

Otec: A teď, kdo porazil víc stromů?

Mladší: Porazil jsem jich dvacet, ale ruce mám stále ošklivé.

Otec je uchopil, dlaněmi obrátil nahoru a hlasitě chválí

Otec: To jsou ty nejkrásnější ruce.

Poté jim dal další úkol

Otec: Půjdete do lesa, kde vykopete kořeny Mai a přinesete ji. Kdo vykope více dostane skříňku.

Mladíci jdou do lesa, staršímu to přijde namáhavé, lehne si ke stromu a lenoší. Mladší tahá kořeny. Má jich hodně. Jeden nejde vytrhnout. Vykope velkou jámu aby se k němu dostal.

Starší dojde, že mladší vyhraje.

Starší: Už jsi vykopal hodně? Nepotřebuješ pomoc?

Mladší: Mám tu jeden kořen, ale je příliš hluboko v zemi. Pomoz mi tedy trochu.

Starší mu jde pomoci, vidí mladšího jak je v jámě a vedle ní leží velký balvan. Starší vezme balvan a mladšího zavalí. Nahází na kámen hlínu, vezme kořeny a jde za otcem.

Otec: Kde zůstal náš mladší zed'?

Starší: Nevím.

Otec se podívá, otevře kouzelnou skříňku a z ní vyletí sup

Sup: Co si přeješ, dobrý staříku?

Otec: Porozhlédni se, kam se ztratil náš mladší zed'!

Sup odletí.

Starší: Ale otče, já přece donesl hodně kořenů, mám také krásné ruce. Dejte dřevěnou skříňku mě a mé ženě. Nebudete litovat.

Otec: Počkáme, jestli se mladší zed' vrátí, teprve potom rozhodnu.

Znenadání přiletí sup.

Sup: Mladšího zedě stihla nehoda. Je zasypán v hluboké jámě a není jisté, zda ještě žije.

Otec: Honem pojd'te všichni do lesa musíme mu pomoci.

Celá rodina se rozeběhne do lesa. Po dlouhém hledání najdou jámu a zedě vytáhnou ven. Ten ovšem bezvládně leží. Otec vezme skříňku a jezdí ji po celém jeho těle. Zed' otevře oči a postaví se na nohy.

Mladší: Děkuji tatínku, ani nevíte jak jsem rád že vás všechny vidím!

Obejmou se a jdou domů, staršího zedě doma nenajdou. Skříňku dostává mladší zed' s mladší dcerou a jsou všichni šťastni.

Aktivity

- chodíme po prostoru a snažíme se ho plně vyplnit, chodíme podle zvuku hudby
- na „štronzo“ ztvárňujeme tělem různé věci
- sedíme v kruhu, máme kouzelnou skříňku, každý povídá co by si přál a proč
- rozdělíme se do dvojic, snaha ztvárnit 2 protiklady co zadá učitel – horký a studený, rychlý a pomalý, líný a pilný jako sochy
- rozdělení do skupinek, každá skupinka si vybere klíčovou scénu ze hry a pokusí se ji a postavy ztvárnit podle svého, nejdříve sousoším, poté větou a pak krátkou scénkou
- dvojice, jeden je líný mladík, druhý pilný mladík snaží se obhájit proč právě oni by měli dostat kouzelnou skříňku